

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 2Csp/155/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7916208483
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ing. Ladislav Burda
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2019:7916208483.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov, sudcom Mgr. Ing. Ladislavom Burdom v právnej veci žalobcu: OTP Banka Slovensko, a.s., IČO: 31318916, Štúrova 5, 813 54 Bratislava proti žalovanému: I. B., mar. XX.XX.XXXX, L. W., W. XX/XX XXX XX F. W. o zaplatenie 1710,99 Eur s príslušenstvom t a k t o

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úroky vo výške 22,7% zo sumy 1.710,99 Eur od 02.07.214 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi priznáva proti žalovanému náhradu trov prvoinštančného konania a odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu konajúcemu súdu dňa 16.06.2016 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 1.710,99 Eur, úroku vypočítaného ku dňu 27.05.2016 vo výške 1.147,94 Eur a odo dňa 28.05.2016 úroku vo výške 22,7% ročne zo sumy 1.710,99 Eur do zaplatenia, úrokov z omeškania vypočítaných ku dňu 27.05.2016 vo výške 35,79 Eur a odo dňa 28.05.2016 úroky z omeškania vo výške 1% ročne zo sumy 1.710,99 Eur do zaplatenia, poplatkov vo výške 31,27 Eur ako aj trov konania. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že dňa 05.12.2012 bola medzi žalobcom a žalovaným uzatvorená zmluva o poistenom OTP expres úvere č. 0091502212RSU, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 1.800 Eur, ktorý sa v zmysle čl. 1 bod 1 zmluvy žalovaný zaviazal vrátiť, zaplatiť úrok, príslušenstvo a poplatky. Žalovaný pohľadávku žalobcu, vyplývajúcu z predmetnej zmluvy o úvere riadne a včas neuhradzoval, porušoval podmienky zmluvy o úvere a žalobca v zmysle čl. 8 zmluvy o úvere listom zo dňa 03.06.2014 žalovanému oznámil, že vyhlásil úverovú pohľadávku za predčasne splatnú a vyzval žalovaného na splatenie predmetnej pohľadávky. Na základe vyššie uvedeného si žalobca uplatňuje zaplatenie sumy vo výške 1.710,99 Eur s úrokmi z omeškania, úrokmi z úveru, poplatkov a taktiež trov konania.

2. Žalovanému bolo dňa 26.05.2017 doručené uznesenie č.k. 2Csp/155/2017- 49 zo dňa 24.05.2017, ktorým bol vyzvaný, aby sa písomne vyjadril k žalobe, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to žalobou doručenu konajúcemu súdu dňa 16.06.2016, zmluvou o poistenom OTP expres úvere č. 0091502212RSU zo dňa 05.09.2012, všeobecnými obchodnými podmienkami OTP Banky Slovensko, a.s., výzvou na zaplatenie záväzku po lehote splatnosti zo dňa 24.04.2014, výzvou o vyhlásení úveru za predčasne splatný zo dňa 03.06.2014, a zistil tento skutkový stav veci:

4. Žalobca so žalovaným uzavreli dňa 05.09.2012 zmluvu o poistenom OTP expres úvere č. 0091502212RSU na základe ktorého poskytol žalobca žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 1.800 Eur a žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť úroky, príslušenstvo a poplatky

podľa tejto zmluvy. Z dôvodu, že žalovaný pohľadávku žalobcu, vyplývajúcu z predmetnej zmluvy o úvere riadne a včas neuhradil, porušoval podmienky zmluvy o úvere, žalobca v zmysle čl. 8 zmluvy o úvere, listom zo dňa 03.06.2014 vyzval žalovaného a zároveň mu oznámil, že vyhlásil úverovú pohľadávku za predčasne splatnú a vyzval žalovaného na splatenie predmetnej pohľadávky.

5. Uvedené skutočnosti konajúci súd zistil zo žaloby žalobcu, zo zmluvy o poistenom OTP expres úvere č. 0091502212RSU uzavretej medzi stranami konania dňa 05.09.2012, všeobecných obchodných podmienok OTP Banky Slovensko, z výpisu z účtu klienta, z oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zo dňa 03.06.2014.

6. Vo veci rozhodol súd rozsudkom 2Csp/155/2017-75 zo dňa 10.11.2017, ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.710,99 Eur, 1% úrok z omeškania ročne zo sumy 1.710,99 Eur od 28.05.2016 do zaplatenia, úroky z omeškania za obdobie od 27.05.2016 vo výške 35,79 Eur, úroky z úveru za obdobie do 30.06.2014 v sume 378,37 Eur, poplatok v sume 37,27 Eur a v prevyšujúcej časti, t.j. o zaplatenie úrokov vo výške 22,7% zo sumy 1.710,99 Eur od 02.07.2014 do zaplatenia žalobu zamietol a žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 80%.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie 2Csp/155/2017 zo dňa 10.11.2017 podal žalobca odvolanie, ktoré konajúcemu súdu doručil dňa 20.12.2017.

8. Prvoinštančný súd predložil spis s opravným prostriedkom, ktorý podal žalobca proti rozsudku Okresného súdu Trebišov č.k. 2Csp/155/2017-75 zo dňa 10.11.2017 na rozhodnutie a Krajský súd v Košiciach rozhodol uznesením 2Co/115/2018-96 zo dňa 18.05.2018, ktorým zrušil rozsudok prvoinštančného súdu vo výroku o zamietnutí časti žaloby a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konania a nové rozhodnutie.

9. Krajský súd v Košiciach v uznesení 2Co/115/2018-96 zo dňa 18.05.2018 uviedol, že rozsudok prvoinštančného súdu v napadnutie časti je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov a týmto nesprávnym postupom súd znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práv na spravodlivý proces a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom a tým je daný dôvod pre zrušenie rozsudku podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP. Ďalej uviedol, že vychádzajúc z ustanovení § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 497 a 502 a 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, je možné súhlasiť s názorom žalobcu, že absentuje jednoznačná právna úprava, či veriteľovi patria zmluvné úroky v prípade predčasného zosplatenia úveru iba do okamihu zosplatenia spotrebiteľského úveru alebo až do doby konečného vrátenia peňažných prostriedkov. Ani z ustanovenia § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka nemožno vyvodit', aby v prípade veriteľom predčasne vyhlásenej splatnosti dlhu bol dlžník povinný platiť úroky z úveru až do času vrátenia dlhu a nie iba do termínu jeho „novej splatnosti“. V prvej vete § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka totiž zákonodarca formuluje právo dlžníka na zmenu splatnosti záväzku tak, že môže tento záväzok splniť aj skôr, t.j. vrátiť peňažné prostriedky aj v skoršom termíne. Za takých okolností druhá veta § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka sa vzťahuje na túto novovzniknutú situáciu zmenených pomerov strán, t.j. veriteľovi priznáva nárok na úroky nie do pôvodne dohodnutej doby splatnosti ale do času, keď táto splatnosť nastala skôr v dôsledku právneho úkonu dlžníka, ktorý finančné prostriedky vrátil. V tomto kontexte teda možno chápať pojem „vrátenie“ peňažných prostriedkov nie výlučne ako faktický úkon na ktorý je viazané platenie zmluvných úrokov ale ako zmenu splatnosti dlhu do času do ktorého tieto zmluvné úroky veriteľovi patria. Zákonná úprava v § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 497 a § 502 a § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka však nevyklučuje, aby si strany dohodli plnenie zmluvných úrokov až do doby skutočného vrátenia finančných prostriedkov veriteľovi. Zmluvné úroky sú odmenou za užívanie istiny, zatiaľ čo úroky z omeškania predstavujú sankciu za omeškanie s úhradou tejto istiny a veriteľ ich môže požadovať i bez predchádzajúcej dohody. Z hľadiska posúdenia doby po ktorej existuje povinnosť dlžníka platiť dohodnuté úroky z peňažných prostriedkov považoval za určujúci obsah zmluvy aj NS ČR v rozhodnutí zo dňa 27.06.2007 č.k. 33Odo/657/2015. Ďalej Krajský súd v Košiciach uviedol, že právo veriteľa na úroky z úveru je jeho zákonným nárokom, ktorého rozsah nie je výslovne obmedzený a súd prvej inštancie neposkytol žiadny výklad právnych ustanovení, ktoré by jeho záver odôvodňovali. V ďalšom odseku Krajský súd v Košiciach uviedol, že úlohou súdu prvej inštancie bude ustáliť čas zosplatenia úveru, riadne odôvodniť na základe akých skutkových zistení a právneho posúdenia veci tento záver vyvodil. Vo vzťahu k nárokom na úroky z úveru po zosplatení zohľadní tak zákonné ustanovenie § 497, § 502 a § 503 Obchodného zákonníka ako aj citované ustanovenia Občianskeho zákonníka na strane spotrebiteľskej zmluvy o ochrane práv spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, § 52 a § 53 Občianskeho zákonníka vo väzbe na konkrétne práva a povinnosti strán sporu upravené v zmluve o poistenom OTP expres úvere č. 0091502212RSU a čl. 3 ods. 3 Všeobecných obchodných podmienok.

10. Konajúci súd vo veci nariadil na deň 04.12.2018 pojednávanie na ktorom žalovaný uviedol, že je ochotný dohodnúť sa so žalobcom na splátkach mesačne po 20-30 Eur, nakoľko jeho finančná situácia mu vyššiu čiastku splácať nedovoľuje.

11. Žalobca na pojednávaní konanom dňa 04.12.2018 uviedol, že v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici 12Co/167/2017, ktorý v bode 1 svojho rozhodnutia uviedol, že rozhodnutie NS SR 4Co/43/1998 uverejnené v časopise „Zo súdnej praxe“ vo zväzku 4 ročník 2000 nerieši otázku, či má veriteľ po predčasnom zosplatnení nárok na dohodnuté úroky z úveru po zosplatnení úveru, ale či patria veriteľovi úroky z omeškania z nezaplatených zmluvných úrokov. Ďalej žalobca uviedol, že zo žiadneho ustanovenia Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 nevyplýva zákaz dohody účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úverov až do úplného splatenia úveru. Prípustnosť dohody účastníkov zmluvy o úvere o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov vyplýva aj z judikatúry NS ČR, ktorá je aplikovateľná v SR vzhľadom na minulosť totožnú a v súčasnosti prípustnú právnu úpravu úverov poskytnutých spotrebiteľom. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutie č.k. 33Odo/657/2005 z 27.06.2017, kde NS ČR vyslovil záver, že nie je možné vylúčiť, aby si zmluvné strany pri peňažnej pôžičke dohodli úroky aj za dobu, počas ktorej bude istina dlžníkom skutočne užívaná, t.j. do jej faktického vrátenia veriteľovi a teda aj za dobu počas ktorej je dlžník v omeškanií so splatením svojho záväzku z dôvodu, že istinu v dohodnutej dobe splatnosti veriteľovi nevráti. NS ČR v tomto rozhodnutí výslovne uviedol, že zmluvné úroky sú odmenou za užívanie istiny, úrok z omeškania predstavuje zákonnú sankciu za omeškание so splatením istiny a oba nároky môžu existovať vedľa seba. Žalobca ďalej poukázal aj na rozhodnutia NS ČR a to 33Odo/518/2003, 33Odo/118/2003, 33Co/14/01/14 a ďalšie.

12. Dňa 06.12.2018 bolo zo strany žalobcu doručené konajúcemu súdu písomné podanie v ktorom žalobca uviedol, že podľa jeho názoru žalobca má nárok na zaplatenie zmluvného úroku aj po zosplatnení úveru a to z dôvodu ako to vyplýva z ust. § 261, § 497 Obchodného zákonníka. Obchodný zákonník pojem úver nevymedzuje a logickým výkladom predmetného ustanovenia možno úverom rozumieť poskytnutie peňažných prostriedkov v určitej výške, ktoré dlžník musí aj s úrokom vrátiť veriteľovi. Ustanovenie výslovne určuje, že dlžník sa musí zaviazat' finančné prostriedky vrátiť a zaplatiť dohodnuté úroky, kde úrok znamená cenu úveru, t.j. úrok je príjmom, výnosom veriteľa. Úrok znamená cenu úveru, t.j. úrok je príjmom výnosom veriteľa za dočasné poskytnutie finančných prostriedkov, čo možno tiež charakterizovať ako určitú sumu peňazí, ktorú musí dlžník zaplatiť veriteľovi za to, že si od neho na určitý čas požičal určitú sumu peňazí. Ďalej žalobca poukázal na ust. § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, na ust. § 503 Obchodného zákonníka a v tejto súvislosti poukázal na judikatúru odvolacích súdov vo vzťahu k uplatňovaniu zmluvných úrokov za dobu po splatnosti úveru a to na rozsudok Krajského súdu v KE č.k. 4Cod/146/2013 z 21.04.2004, rozhodnutie Krajského súdu v Nitre č.k. 25Co/140/2013 zo dňa 16.10.2013 a č.k. 8Co/178/2017 zo dňa 07.09.2017, ďalej na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 17Co/26/2017 z 21.03.2018, podľa ktorých je dlžník povinný platiť veriteľovi zmluvný úrok od doby poskytnutia úveru až do doby vrátenia peňažných prostriedkov a to bez ohľadu na prípadné vyhlásenia predčasnej splatnosti. Žalobca ďalej poukázal na aj skutočnosť, že uvedené uznesenia ako Krajských súdov, tak aj NS SR rozhodne nie sú ustálenou súdnou praxou a žalobca disponuje rozhodnutiami súdov z celej SR, ktoré nemajú problém priznať veriteľovi v predčasnej splatnej pohľadávke zmluvné úroky do zaplatenia tak, ako to vyplýva z gramatického ako aj logického výkladu platných zákonných ustanovení.

13. Po vykonaní dokazovania súd dospel k tomuto právnenmu záveru:

14. Podľa § 497 ObZ Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa ust. § 502 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

16. Podľa ust. § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

17. Podľa ust. § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

18. Podľa ust. § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

19. Podľa § 506 ObZ Ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

20. Podľa § 369 ods. 1 ObZ Ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

21. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškania s plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky zo omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. Podľa § 52 ods. 2 OZ Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

23. Podľa ust. § 52 ods. 4 OZ Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa ust. § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

25. Podľa § 53 ods. 4 písm. k/ OZ a neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,

26. Podľa § 53 ods. 5 OZ Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

27. Toto konanie bolo začaté za účinnosti zák. č. 99/1963 Zb. - OSP.

28. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí CSP aj na konanie začaté pred dňom jeho účinnosti, teda pred 1.7.2016.

29. Podľa § 470 ods. 2 prvá veta CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti CSP zo stávajú zachované.

30. Súd vychádzal z vyššie citovaných právnych ustanovení a z vyššie uvedených zistení. Úrok z úveru je cena peňažných prostriedkov, ktoré poskytovateľ úveru dáva do dispozície tomu, kto úver prijíma na určitú dohodnutú dobu. Úrok z omeškania je sankcia za to, že dlžník je v omeškaní so splatením peňažného záväzku z poskytnutého úveru, kde z úverovej zmluvy vyplýva, že dlžník je povinný platiť veriteľovi peňažný záväzok, ktorý pozostáva zo samostatných poskytnutých peňažných prostriedkov, teda z úveru a peňažného záväzku spočívajúceho v povinnosti zaplatiť cenu poskytovaného úveru, teda úroky. Ak je dlžník v omeškaní so splnením svojich povinností včas zaplatiť úver alebo úroky, dostane sa do omeškania so zaplatením úveru alebo úrokov a z dôvodu, že ide o dva rozdielne inštitúty, a to úrok a úrok z omeškania, vychádza sa z toho, že pri omeškaní s vrátením peňažných prostriedkov má veriteľ nárok jednak na úrok z úveru a jednak na úrok z omeškania. V úverovej zmluve si môžu zmluvné strany dohodnúť, že budú úrok a úrok z omeškania kombinovať, môžu sa dohodnúť aj na tom, že pre prípad omeškania so splácaním úveru si dohodnú zvýšený úrok z úveru, ktorý má dlžník platiť ak úver spláca v dohodnutých splátkach. Ak je dlžník v omeškaní so zaplatením úroku a j úveru, je povinný z oboch týchto dlžných súm platiť úrok z omeškania. Uvedené vyplýva z ust. § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, podľa ktorého je dlžník oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve, avšak úroky je povinný zaplatiť len za dobu poskytnutia peňažných prostriedkov do doby ich vrátenia. Na základe vykonaného dokazovania na ktoré poukázal Krajský súd Košiciach ako aj žalovaný vo svojom písomnom podaní, kde poukázal na rôzne rozhodnutia krajských súdov ako aj NS SR, konajúci súd dospel k záveru, že žalobca v prejednávanej veci má nárok na úroky nie len do doby splatnosti úveru ale do doby vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov žalobcovi, teda aj po splatnosti celého úveru. V prejednávanej veci nebolo preukázané, že účastníci konania si v úverovej zmluve

dohodli zvýšený úrok po dobe splatnosti úveru, preto je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi aj po splatnosti úveru alebo po splatnosti jeho jednotlivých dohodnutých splátok úrok z úveru v rovnakej dohodnutej výške. Žalobca má nárok na úroky z omeškania podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka ako sankciu za omeškanie so zaplatením istiny úveru aj dohodnutých úrokov z úveru. Taktiež aj zákon o spotrebiteľských úveroch nevyklučuje možnosť uplatňovať popri úrokoch z úveru aj úrok z omeškania, preto na vzťah úrokov z úveru a úrokov z omeškania je potrebné aplikovať aj pri spotrebiteľských úveroch ustanovenia Obchodného zákonníka. Keďže žalobca súdu listinnými dôkazmi preukázal dôvodnosť svojho nároku, splnil si tak dôkaznú povinnosť uloženú mu ust. § 154 CSP a preto súd jeho nároku v plnom rozsahu vyhovel. Súčasťou žalobného návrhu neboli také nároky, ktoré by súd vzhľadom na spotrebiteľský charakter právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným nemohol priznať.

31. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súdu rozhodnutím, ktorým sa konanie končí.

33. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

34. Podľa ust. § 263 ods. 1 CSP ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

35. O trovách konania rozhodol súd v zmysle vyššie citovaných zákonných ust. CSP a keďže bol žalobca v konaní úspešný, súd mu priznal náhradu trov konania prvoinštančného konania ako aj odvolacieho konania v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znova od doručenia opravného uznesenia, len v rozsahu vykonanej opravy. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 127 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť podľa § 365 ods. 1, 2, 3 CSP len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch v exekučnom konaní.